

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 85/23

U Luxembourggu 24. svibnja 2023.

Presuda Općeg suda u predmetu T-268/21 | Ryanair/Komisija (Italija; sustav potpora; COVID-19)

Opći sud poništio je Komisijinu odluku kojom se odobrava mjera potpore koja se sastoji od subvencija koje je Italija isplatila talijanskim zračnim prijevoznicima u kontekstu pandemije bolesti COVID-19

Komisija nije obrazložila svoj zaključak da predmetna mjera nije protivna odredbama prava Unije različitima od onih koje se odnose na državne potpore

Talijanska Republika prijavila je Europskoj komisiji u listopadu 2020. mjeru potpore koja se sastoji od subvencija isplaćenih određenim zračnim prijevoznicima imateljima talijanske licencije putem kompenzacijskog fonda u iznosu od 130 milijuna eura (u daljnjem tekstu: predmetna mjera). Cilj te mjere bio je naknaditi štetu koju su pretrpjeli prihvatljivi zračni prijevoznici zbog ograničenja putovanja i drugih mjera ograničenja kretanja donesenih u okviru pandemije bolesti COVID-19.

U skladu s jednim od uvjeta prihvatljivosti predviđenih predmetnom mjerom, kako bi se mogli koristiti tom mjerom, zračni prijevoznici morali su na svoje zaposlenike čija je domaća baza u Italiji kao i na zaposlenike trećih poduzetnika koji sudjeluju u njihovoj djelatnosti primijeniti naknadu koja ne može biti manja od minimalne naknade utvrđene nacionalnim kolektivnim ugovorom primjenjivim na sektor zračnog prijevoza koji su sklopile organizacije poslodavaca i sindikati koji se smatraju najreprezentativnijima na nacionalnoj razini (u daljnjem tekstu: zahtjev za minimalnu naknadu).

Bez pokretanja službenog istražnog postupka predviđenog člankom 108. stavkom 2. UFEU-a, Komisija je odlučila da neće istaknuti prigovore u pogledu predmetne mjere jer je ta mjera spojiva s unutarnjim tržištem¹.

Nakon što mu je zračni prijevoznik Ryanair podnio tužbu za poništenje, Opći sud poništio je tu odluku zbog povrede obveze obrazlaganja, kako je predviđena člankom 296. UFEU-a.

Ocjena Općeg suda

U skladu s ustaljenom sudskom praksom, odluka o nepokretanju službenog istražnog postupka u pogledu prijavljene potpore treba sadržavati razloge zbog kojih Komisija smatra da ne postoje ozbiljne poteškoće prilikom ocjene spojivosti predmetne potpore s unutarnjim tržištem. I sažeto je obrazloženje te odluke dostatno ako se unjemu jasno i nedvosmisleno navode razlozi zbog kojih je Komisija smatrala da ne postoje takve poteškoće.

Međutim, Opći sud smatra da to u ovom predmetu nije tako.

S jedne strane, ističe da je Komisija u pobijanoj odluci istodobno tvrdila da je zahtjev za minimalnu naknadu

¹ Odluka Komisije C(2020) 9625 final od 22. prosinca 2020. o državnoj potpori SA.59029 (2020/N) – Italija – COVID-19: Sustav naknade štete zračnim prijevoznicima imateljima licencije koju su izdala talijanska nadležna tijela

neodvojivo povezan s predmetnom mjerom i da taj zahtjev nije svojstven cilju navedene mjere a da pritom nije jasno i nedvosmisleno iznijela rasuđivanje koje ju je navelo na tu dvostruku tvrdnju.

S druge strane, **Opći sud utvrđuje da zaključak pobijane odluke, prema kojem zahtjev minimalne naknade nije protivan „drugim odredbama prava Unije” osim člancima 107. i 108. UFEU-a, također nije bio obrazložen.**

U tom pogledu primjećuje da je jedina odredba prava Unije, različita od članka 107. i 108. UFEU-a, u pogledu koje je Komisija ispitala taj zahtjev, članak 8. Uredbe Rim I², koji propisuje posebna kolizijska pravila koja se odnose na pojedinačni ugovor o radu. Međutim, Komisija u pobijanoj odluci nije objasnila razloge na temelju kojih bi se moglo smatrati da je taj članak bio jedina relevantna odredba, različita od članka 107. i 108. UFEU-a, u pogledu koje je morala ispitati usklađenost zahtjeva za minimalnu naknadu s pravom Unije. Stoga Komisija nije jasno ni transparentno iznijela razloge zbog kojih je smatrala da navedeni zahtjev ne predstavlja povredu „drugih odredaba prava Unije”.

Taj nedostatak u obrazloženju ilustrira činjenica da je Komisija prilikom ispitivanja zahtjeva za minimalnu naknadu uzela u obzir pritužbu Talijanskog udruženja niskotarifnih prijevoznika kojom se osporava da je talijanski propis koji sadržava zahtjev minimalne naknade sličan onom navedenom u predmetnoj mjeri u skladu sa slobodom pružanja usluga u smislu članka 56. UFEU-a. Uzimajući u obzir taj kontekst, Komisija je trebala *a fortiori* odlučiti o relevantnosti članka 56. UFEU-a za potrebe svojeg ispitivanja spojivosti predmetne mjere s unutarnjim tržištem.

S obzirom na prethodno navedeno, Opći sud zaključuje da je Komisija povrijedila obvezu obrazlaganja koju joj nameće članak 296. UFEU-a i posljedično poništava pobijanu odluku.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt se poništava. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda Sudu se može podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja. Žalba u načelu nema suspenzivan učinak. Ako je dopuštena i osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. Ako je u predmetu moguće presuditi, Sud ga može i sam riješiti. U suprotnome, predmet se vraća Općem sudu, koji je vezan odlukom Suda donesenom povodom žalbe.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Opći sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presuda nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Ostanite povezani!

² Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) (SL 2008., L 177, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 109. i ispravak SL 2015., L 66, str. 22.)